Agga Egiptusse rahwas uskusid sedda, et innimesse hing, kui ihhust lahkub, peab ühhe ehk teise ellaja, ja ikka ühhe ellaja seest teise sisse minnema, kunni, kui saab nenda kolm tuhhat aastat mitme ellaja sees ellanud, wimaks jälle omma innimesse ihhusse taggasi tulleb, mis temmal enne jo olli. Kui siis teistkorda surreb, siis peab wast taewa ehk iggawesse hukkatusse paika minnema, kui polle weelgi pattust pöörnud. Sest se siis ka tulli, et sedda ei tahtnud sallida, et surno kehhad piddiwad sama ärramäddanema, waid et neid kangeste nouti mäddanemisse eest koggoni hoida; sest ka surnokehhade woidminneülle Egiptusse Ma prugitawaks olli.

Woidmisse pruuk olli kolmesuggune, sedda moda, kuida kegi joudis omma surno pärrast rohkemat ehk wähhemat kullutust tehha. Mis rikka ja suurt suggu rahwa surnud ollid, nendega tehti sedda wisi: Üks raudkook aeti ninna söörmist pea sisse; pea aio tommati wälja, ja pealu täideti jälle kalli salwide ja rohtudega ärra. Siis köht leigati külle poolt ühhe tärrawa kinnwiga lahti; keik sissikond, maggo, soled, kopsud, maksad ja südda woeti kättega seest wälja, rogiti puhtaks, pesti palmpu winaga ärra ja pandi jälle keik kehha sisse paigale. Sai se keik tehtud sanud, siis pannid keik se kehha kange salpeetri lehhelisse sisse, otsego sola, kust tedda wast 70 päwa pärrast jälle wöljawötsid. Siis wast hakkati tedda öiete woidma. Keik kehha täideti seest mitmesugguse kalli waigoga, salwiga ja rohtudega ärra; wimaks ömmeldi, kust olli lahti leigatud, jälle kinni. Nüüd olli walmis woitud. Siis pannid surnule särgi selga, mähkisid kehha ümber, seedriwaigo ja kalli salwide sisse kastetud laia poomwillast ehk linnast paela, otsego mähkmewöö. Jalge ja kätte ümber aeti sedda paela mitto korda peälakutta, ja wimaks mähhiti keik kehha kokko, et kui lapsoke mähkmes kinni olli. Neid mähkmewösid tarwitati nenda palso, et neid ühhe surno